

Este es el sello y signo de la Universidad de Heloïse. Eloïsa fue, antes del nacimiento de las universidades, una mujer muy culta y libre que ha quedado grabada en la memoria común de Occidente como alguien cuya existencia estuvo dedicada al amor: amor al conocimiento y amor al hombre y maestro concreto que fue Abelardo. Heloïse es, en nuestro tiempo, una obra de arte de Elena del Rivero, producida por el Centro de investigación de mujeres Duoda de la Universidad de Barcelona, creada para celebrar y significar la presencia femenina en las universidades del mundo entero en los siglos XX y XXI, una presencia que ha transformado la sustancia de la universidad que es su materia humana.

El nombre completo de esa instalación es *Heloïse Perfundet Omnia Luce*, es decir, *Eloïsa lo impregna todo de luz*; y tal es el lema del sello de la Universidad de Heloïse. Es un lema que sigue y amplía, actualizándolo, el lema actual de la Universidad de Barcelona, que dice *Libertas perfundet omnia luce*, “La libertad lo impregna todo de luz”. Lo actualiza poniendo la relación en el lugar de la libertad, porque esto es lo que hizo Eloïsa: ella puso el amor a lo otro, es decir, la relación, en el lugar que antes había ocupado, en ella, la libertad. Hoy, muchas universitarias y cada vez más universitarios hemos ido descubriendo que es la relación, no el individualismo moderno, lo que hace del conocimiento y de la docencia una pasión, y del ser humano un ser feliz y libre.

El sello de la Universidad de Heloïse reconoce que el conocimiento es sexuado. Sabe que el conocimiento es el conocimiento femenino, y sabe que el conocimiento es el conocimiento masculino. Sabe que es la alteridad, lo otro, su misterio, lo que incita a encontrar mediaciones para enseñar, para crear y para convivir políticamente en una casa común.

A la Universidad de Heloïse puede incorporarse
quienquiera que desee y practique un método de
investigación y de docencia orientado por el amor y por
la relación de apertura a lo otro que el amor requiere.
Sabido que el amor no se da sin conflicto, sin
disponibilidad a la transformación personal, sin admiración
de lo ajeno, sin el festín de la apertura, la mezcla y la
apuesta por lo desconocido.

Aquest és el segell de la Universitat d'Heloïse. Heloïsa va ser, abans del naixement de les universitats, una dona molt culta i lliure, la qual ha quedat gravada en la memòria col·lectiva d'Occident com aquella que va dedicar la seva existència a l'amor, amor al coneixement i amor a l'home i mestre que fou Abelard. Heloïse és, en els nostres temps, una obra d'art d'Elena del Rivero, produïda pel Centre de recerca de dones Duoda de la Universitat de Barcelona, creada per celebrar i significar la presència femenina a les universitats del món sencer en els segles XX i XXI, una presència que ha transformat la substància de la universitat que és la seva matèria humana.

El nom complet d'aquesta instal·lació és *Heloïse Perfundet Omnia Luce*, és a dir, *Heloïsa ho impregna tot de llum*; i aquest és el lema del segell de la Universitat d'Heloïse. És un lema que segueix i amplia, actualitzant-lo, el lema actual de la Universitat de Barcelona, el qual diu *Libertas perfundet omnia luce*, "La llibertat ho impregna tot de llum". L'actualitza posant la relació en el lloc de la llibertat, perquè això és el que va fer Heloïsa: ella va posar l'amor a l'altre, és a dir, la relació, en el lloc que abans havia ocupat, en ella, la llibertat. Avui, moltes universitàries, i cada vegada més universitaris, hem anat descobrint que és la relació, no l'individualisme modern, el que fa del coneixement i la docència una passió, i de l'ésser humà un ésser lliure.

El segell de la Universitat d'Heloïse reconeix que el coneixement és sexual. Sap que el coneixement és el coneixement femení i sap que el coneixement és el coneixement masculí. Sap que és l'alteritat, l'altre, el seu misteri, el que incita a trobar mediacions per ensenyar, per crear i per conuiu políticament en una casa comuna.

* Traducció de Laura Mercader Amigó

A la Universitat d'Heloïse pot incorporar-s'hi qualsevol que ho desitgi i practiqui un mètode de recerca i de docència orientat per l'amor i per la relació d'obertura a l'altre que l'amor requereix. Tot sabent que l'amor no es dóna sense conflicte, sense disponibilitat a la transformació personal, sense l'administració d'allò aliè, sense el festí de l'obertura, la mescla i l'aposta pel desconegut.

ARTICLES